

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτνὸς ἀπευθύνεται :

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάλακην
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Μετά τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης εἰς τὴν Αὐστρο-ουγγρικὴν μοναρχίαν καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρίας εἰς Βασίλειον, ἐπιστεύθη ὅτι δικαίον καὶ εὐλογον ἦτο νὰ ἀνακηρυχθῇ καὶ ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα οὕτω ἐκπληρωθῇ ἀφ' ἐνὸς πόθος προαιώνιος τῶν Κρητῶν, ἐξ ἄλλου δὲ δοθῇ ἀντιστάθμισμα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Βερολινείου συνεδρίου.

Ὅτε ἀνεφύη τὸ ζήτημα ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἐφαίνετο εὖνος πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν τεινύσαν νὰ ἀντιπράξῃ εἰς τὰ σχέδια τῆς Αὐστρογερμανικῆς πολιτικῆς. Τούτου ἕνεκα ὑπεκινήθη καὶ ὁ νεοτουρκικὸς φανατισμὸς καὶ ἡ-πειλήθη πόλεμος πρῶτον μὲν μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας, εἶτα δὲ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἐματαιώθη κατόπιν διὰ καταβληθείσης ἀποζημιώσεως. Ἐπιστεύετο δὲ, μέχρι προχθές, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι λυθέντος τοῦ Βοσνιακοῦ καὶ Βουλγαρικοῦ ζητήματος, ἅτινα ἀπέρρεον ἐξ αὐτῆς τῆς Βερολινείου συνθήκης, φυσικὸν ἦτο νὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν σειράν του καὶ τὸ κρητικόν. Ἡ ἀγωνία τοῦ ἑλληνισμοῦ σύμπαντος ὑπῆρξε μεγίστη κατὰ τοὺς μῆνας Μαΐον καὶ Ἰούνιον, διότι ἐφ' ὅσον προσήγγιζεν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τὰ Διεθνῆ στρατεύματα ἔμελλον νὰ καταλείπωσιν τὴν νῆσον ἐπὶ τοσοῦτον ἠϋξάνεν αὕτη διότι προέκυπτεν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀμφιβολία περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς νήσου. Πάντες διηρωτῶντο τί ἔμελλε νὰ συμβῇ μετὰ τὴν ἐκ Κρήτης ἀποχώρησιν τῶν Διεθνῶν στρατευμάτων. Τί ἄλλο παρὰ νὰ ἐνωθῇ ἡ νῆσος μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἀφοῦ μάλιστα τὸ εἶχε βεβαιώσῃ κατὰ Ὀκτώβριον καὶ ὁ Βασίλεὺς Γεώργιος, εἶδε δὲ τοιαύτην νύξιν καὶ αὕτη ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Θεοτόκη ;

Καὶ ὅμως ἐν τῷ ματαζῷ ἡγέρθη ὁ νεοτουρκικὸς θόρυβος ἀκαθεκτός καὶ ἀπειλητικός καὶ ἐπιστεύθη πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατός καὶ ἐὰν μὴ ἦνοῦτο ἡ Κρήτι μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔμελλε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ καταλάβῃ ταύτην θέλων οὕτω νὰ ἐξαγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποσύρῃ τοὺς Ἑλληνας ἀξιωματικούς ἐκ Κρήτης καὶ διακόψῃ οὕτω πάντα δεσμόν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐνθαρρυνόμενοι οἱ νεότουρκοι ἀπὸ εὐμενεῖς πρὸς αὐτοὺς διαθέσεις τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἡπειλήσαν, ἐκτὸς τῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Θεσσαλίαν, νὰ κατασυντρίψωσι καὶ ἅπαντα τὸν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Αὐτὸν τὸν λόγον εἶχεν ἡ αὐθάδης γλῶσσα τοῦ Σεφκέτ πρὸς τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην Ἰωακείμ· τὸν ἴδιον λόγον εἶχον αἱ σκηναὶ τῶν Κυδωνίων καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως ταύτης Ἀζίζ νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ «δεσπότη ἐφέντη». Ἡ θρασυτής αὕτη σκοποῦσα, ὡς εἴπομεν, νὰ καταπτοήσῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ ματαιώσῃ πᾶσαν ἀπόπειράν του πρὸς πρὸς ὑποστήριξιν ἐνδεχομένου νέου κινήματος τῶν Κρητῶν, ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ συλληφθῶσιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ γραμματεῖς τῶν Ἑλληνικῶν προξενείων, ὧν εἰς εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς τὰς φυλακάς. Διὰ τούτων τέλος ἐπετεύχθη ἡ ματαίωσις ἐνώσεως τῆς Κρήτης, διότι αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἐπιδίδουσιν τὴν γνωστήν νόταν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν

συνέστησαν αὐτῇ νὰ ἀπόσχῃ πάσης ἐνεργείας ἥτις ἡδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοίωσιν τοῦ καθεστῶτος τῆς Κρήτης, δηλοῦσαι συγχρόνως ὅτι τοιαύτη τις ἐνέργεια θὰ ἐξηνάγκαζε τοὺς τούρκους νὰ κηρύξωσι τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλλάς εὐρίσκετο ναυτικῶς καὶ στρατιωτικῶς ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ σύνορά της κατὰ ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, αἱ Δυνάμεις ἀμείβουσιν τὴν σύνεσιν (=κουταμάραν) τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἧς ἐξεργάγη τὸ Βοσνιακὸν ζήτημα ἀνελάμβανον νὰ πείσωσι τὴν Τουρκίαν νὰ μὴ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον μας.

Ὡστε τὰ ζητήματα ἐτέθησαν ὡς ἑξῆς :
1ον. Ματαιοῦται ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι αἱ Δυνάμεις δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ δυσχερεστήσωσι τὴν συνταγματικὴν Τουρκίαν καὶ ἀνακόψωσι τὸ μεταρρυθμιστικὸν (!) ἔργον τῶν νεοτούρκων.

2ον. Ματαιοῦται ἡ ἑνωσις, διότι ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, μετὰ τὸν πόλεμον ἀντὶ νὰ παρασκευασθῇ στρατιωτικῶς, ἀπώλεσε πολὺτιμον χρόνον εἰς φάλλον διοίκησιν καὶ ἀσχολουμένη μετὰ ἀνομήματα τοῦ πρῶην ἡγουμένου τῆς Πεντέλης Ἱεροθέου.

3ον. Ἀμφίβολος εἶνε διὰ τὸ μέλλον ἡ ἑνωσις, ἐὰν ἡ Ἑλλάς δὲν καταστήσῃ ἰσχυρὰ νὰ ὑποστηρίξῃ στρατιωτικῶς μέλλον κίνημα τῶν Κρητῶν.

Ω

Ἐξ ὧν τούτων καταφαίνεται ὅτι οἱ ἰθὺνόντες τὰ Ἑλληνικά πράγματα ἐγνώριζον κάλλιστα, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ὅτι αἱ προστατίδες τῆς Κρήτης Δυνάμεις δὲν ἔμελλον νὰ συζητήσωσι περὶ ἐνώσεως καὶ ἐνῶ ἐγνώριζον τὸ τοιοῦτον διεβουκόλουν τὸν Ἑλληνισμόν μετὰ χιμαρικὰς καὶ κούφους ἐλπίδας. Τρανῶς δὲ ἀπεδείχθη ὅτι οὐδέποτε αἱ Δυνάμεις συνεζήτησαν περὶ ἐνώσεως. Εἶχον ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς Κρητάς ὅτι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1909 τὰ διεθνῆ στρατεύματα θὰ ἀποχωρήσωσι ἐκ Κρήτης ἀντικαθιστάμενα ὑπὸ τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακῆς! Προχθές δὲ ἐξεπλήρωσαν τὴν ὑπόσχεσιν των ταύτην ὑποσχηθέντες αὐθις εἰς τοὺς Κρητάς ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσιν εὐμενῶς συζητοῦσαι περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς πατρίδος των. Οἱ ἐν Ἑλλάδι πατριῶται ἐπίστευσαν ὅτι ἡ εὐμενὴς αὕτη συζήτησις σημαίνει ἔγωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ὁ ἐν Χανίοις πρόξενος τῆς Αὐστρίας κ. Μπαλιν ἐρωτήθη ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἑσπερινῆς», ἐὰν προσδοκᾷ ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος ἀπήντησεν ὅτι οὐδέποτε τὸ Κρητικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς δὲν δυνήθῃ νὰ παρατάξῃ εἰς τὰ σύνορά της στρατὸν ὀργανωμένον.

Ἐπιβάλλεται δὲ νῦν εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ συντόμως εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας, ὅστις κατὰ τοὺς εἰδόμενους δύναται νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς ἐξαμηνίας ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐργασθῇ δραστηρίως ἔχουσα ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς.

Ὁφείλει δὲ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἐφεξῆς, νὰ παρακολουθῇ τὰ διαθήματα καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν Κυβερνώντων. Νὰ ἀγρυπνῇ ὁφείλει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἑλληνισμὸς σύμπας διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους· διότι, εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, οἱ ἀρμόδιοι ἐπιθυμοῦντες νὰ παρακάμ-

ξωσι τὸν κίνδυνον τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως συνεκράτουν τὸν λαὸν μετὰ ἀπατηλὰς ἐλπίδας περὶ λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἐνῶ τὸ τοιοῦτον εὐρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν Κρητῶν καὶ τῶν Δυνάμεων καὶ ἐβάδιζε τὴν κανονικὴν αὐτοῦ τροχίαν ὅπως ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄλλα τοῦ στερεώματος σώματα. Οὕτω δὲ οἱ κυβερνῆται ἀπέτρεψαν ἐπιτηδεύειν τὴν λαϊκὴν προσοχὴν ἀπὸ τοῦ κύριον σημείου, ἀπὸ τὴν Βερολινεῖον γραμμὴν ἀπὸ τὴν Ἡπειρον, ἥτις διὰ πράξεως τοῦ Βερολινείου συνεδρίου παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀφοῦ δὲ ἡ Αὐστρία καὶ Βουλγαρία παρεβιάζον οὐσιώδεις διατάξεις τοῦ συνεδρίου, ἡ Ἑλλάς θὰ εὐρίσκετο ἐν τῇ δικαίῳ καταλαμβάνουσα διὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς τὴν Ἡπειρον. Αὕτη ἦτο ἡ πολιτικὴ ἣν ὤφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Ἀλλὰ ποῦ Ἑλληνικὸς στρατός ; !

Ἀς σκεφθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐὰν τοιαύτη κατάσταση πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ. Τὰ γεγονότα ἐπέρχονται ραγδαίᾳ καὶ δέον νὰ παρασκευασθῶμεν πρὸς ἀνάγκησιν ἐκείνων, ἅτινα ἐγαληματικῶς παρημέλησαν οἱ κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ ἐν Ἡπείρῳ στρατός. — Ἡ κατάστασις ἀπελπιστικὴ. — Καταδιώξεις καὶ καταπιέσεις. — Ἐρήμωσις γενικῇ.

Ὁ ἐν Ἡπείρῳ ἀφικθεὶς στρατός ἀνέρχεται εἰς 15—20 χιλ. μετὰ 60 κανονίων. Οἱ ἀφικθέντες ἀξιωματικοὶ ἐνόμιζον ὅτι θὰ εὕρισκον τὴν Ἡπειρον ἐπαναστατημένην ὡς διέδιδον οἱ τουρκογιαννιώται, οὓς μάλιστα ἐπέπληξαν, διότι αὐτοὶ ἀντὶ ἐπαναστάσεως εὗρον τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἥσυχον καὶ φιλόνομον, μὴ ἐπιζητοῦν ἄλλο παρὰ δικαιοσύνην καὶ ἰσότητά, ἣν οὔτε ἔχει οὔτε ἐλπίς ὑπάρχει νὰ ἀποκτήσῃ μεθ' ὅλα τὰ συντάγματα καὶ τζεμιγέτια. Φρικτὴ δὲ εἶνε ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατάστασις ὑπὸ ἔποψιν ἀσφαλείας, διότι οὔτε ὁ βαλῆς Ἰωαννίνων ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς κατοίκους οὔτε τὰ ὄργανά του ἐμπνέονται ἀπὸ καλὰς διαθέσεις. Ὡς ἐκ τούτου αἱ καταδιώξεις, ἀρπαγαὶ καὶ φόνοι ἀπελπίζουν τοὺς ἀτυχεῖς Ἡπειρώτας.

Ὁ καταδιωγμὸς κατὰ τῶν Πλησιθεσιῶν ἐξακολουθεῖ ἀμείλικτος. Ἡ διοίκησις καταδιώκει τοὺς Πλησιθεσινοὺς καὶ ἀφίνει ἐλευθέρους τοὺς τουρκαλβανούς Κουτσάβας, οἵτινες ἐσφαζάν πολλοὺς μέχρι τοῦδε, προχθές δὲ ἐγδάραν καὶ τὸν ἱερέα. Τί φρονεῖ περὶ τούτων τὸ Κομιτάτὸν «Ἐνωσις-Πρόδοσις» ; Οὕτω νομίζει ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας.

Ἡς τὰς 26 Ἰουνίου πολυμελὲς ἀπόσπασμα ἐξήλθε πρὸς καταδιώξιν δῆθεν κακοπαιῶν στοιχείων εἰς τὸ πᾶν Κουρέντων· ἔκαμε δὲ ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ χωρίου Πογδόρα, ὅπου συνήντησε πτωχὸν χωρικόν, Νέστορα λεγόμενον, ὅστις κατεβλήτετο νὰ μᾶσῃ τ' ἀπὸ τὰ τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ὅπως τὰ πώλησῃ εἰς Ἰωάννινα καὶ παρῇ κανένα δεκάρι ἀλεύρι. Εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῇς ἀξιωματικὸν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἔκαμιν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Νέστορας ἦτον ἀξυρίστος καὶ τὸν ἐπῆρεν ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς διὰ Κομιτατζή-Γιαουάννη· τοῦ ἐμπῆκε λοιπὸν μετὰ

ἑστὴν αὐτὴν νομοθετήσαντα οὐκ ἔστιν ἀποφασίζοντες·
 Ἐλλὰς δὲ κατὰσχ' ἰκανὴν ἐν οἰκονομίᾳ περὶ
 πτόσει καὶ ἐν βροχυτάτῳ χρόνῳ νὰ παρα-
 τάσῃ στρατὸν ἀπὸ 80—150 χιλ. πρὸς ὑπερ-
 ράσπειν τὰν κατὰσταυμένον δικαίῳ τῶν
 Ἑλληνισμοῦ, ἐξ ἄλλου δὲ νομοθετήματα δι-
 τῶν ὁποίων νὰ καταργῶνται περὶ τὰς θέσεως
 καὶ νὰ ἀναστῇται ἡ στασιὰ τοῦ δημοσίου
 χρήματος εἰς ἀνοφέλῃ ἔργα, δὲν θὰ τοῖς μὲν
 νὰ μὴ τὰ φησίου. Πρέπει δὲ ἡ Κυβέρνησις
 Ράλλη αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἔχῃ, τὴν
 στρατιωτικὴν ὁργανώσιν καὶ τὴν περισυλλή-
 τῶν διαταγὰν. Εἴτε δὲ ἐντελὺς ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ
 τοῦ Θεοτόκη ἀνακοινῶνται εἰς τὸν Ἰταλὸν δι-
 μυστηργάρον Τζιορτζιανό, ἅτι δὴλ. νὰ μὴ διδο-
 πιστὶν εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ κ. Ράλλη περὶ
 στρατιωτικῶν παρὰσπειν, διότι εἴνε δυνατόν
 νὰ ἐπιτελεσθῶν αὐτὰ ἀνευ αὐτῆς τοῦ φε-
 ρολογίου. Ἐνδεχεται ὁ κ. Ράλλης νὰ κατασκευά-
 καὶ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀλλὰ τότε, ἄφου περὶ
 τὸν καταργητὴν τῆς περὶ τὰς ναυμαχίας κ.
 πρωτοδικεῖται δι' ὧν ἐπεσάρμεν ἡ Κυβέρνησις
 Θεοσκόπῃ τὸν προκύβαντον, ἀποῦ καταργη-
 τὰς ἀρμογίας καὶ ἀνακαλεσθῶν τοὺς δαῖτον
 ὑπηρεσίαν εἰς Βυζάντιον ὡς ἐπὶ τὰς περὶ
 γράμματα. Ἀλλὰ, τὸ δὲ ἑλληνικὸς καὶ ἐδὴ φε-
 ρόντες, ὅτι εἴνε πρῶτον· νὰ ὑπόσχῃ νέας φε-
 ρολογικὰς βυστίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὡς τῆς περὶ
 ἀκοπῆς ἀποσῶν τῶν διαταγῶν. Ὁ κ. Θεοτόκης
 ἀπερὶς ἐπὶ διωκενέτιαν νὰ σύρῃται ἐν τῇ δι-
 κήσει τοῦ τύπου ὑπὸ ἀργυρῶν αἰώνων τῶν
 ἀσφάλλων δὲ διὰ τὴν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπὸ
 μακρυυλῇ καχύτερον τῆς ἀρχῆς, παρεσκευά-
 τῇ σημερινῇ ταπεινῶσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲ
 τῆς ἀπασυνέσεως τῶν δυναμῶν αὐτῶν τοῦ
 ἐν τῷ Ἐλευθεῖῳ Κράτει ἔσον καὶ ἐν
 Ἐλευθερίᾳ. Αὐτῆρον δὲ ὅτι ἀνὴρ ταύτης·
 εἰς ἀντικείμενος καὶ μορφώσεως ἐκπατεῖται
 τὴν ἀρχὴν καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς κληρῆς·
 νεώδεστος καὶ τοῦ Ἐθνῶς ὡς ἀπαιτεῖται·
 πῶς τὸ Δημοσίον χρήμα καὶ ὡς γενομένης
 θήνων ὁργάνων ἀπάγων συνδελέων τῶν
 ἀνεβλῆται ἐπὶ τὸ αἶμα, οὐκ πρὸς ἀνὸν
 ἔστιν ἀποφασίζοντες·

των κακῶς ἐχόντων, ἀλλὰ πρὸς ἐξαχρεώσιν καὶ τῶν ὀλίγων ἔτινα ἔκειντο ἥττον κακῶς. Ἐκ τούτου δὲ ἐγένετο πρόξενος τῆς Ἑθνικῆς ταπεινώσεως ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀναφύη τὸ ζήτημα τῆς Βοσνίας, Βουλγαρίας καὶ τῆς Κρήτης· ἐνθὺ δὲ τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, Βοσνίας καὶ Βουλγαρίας, ἐλύθησαν εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, τὸ Κρητικὸν ἔμεινεν ἄλυτον διότι ἡ Ἑλλάς τοῦ Θεοτόκη, τοῦ Λεβίδη, τοῦ Καλογεροπούλου, τοῦ Σκουζέ καὶ τοῦ Μπαλτατζῆ δὲν ἠδύνατο νὰ παρατάξῃ 60 χιλ. στρατὸν εἰς τὰ σύνορα καὶ βουλῶσιν τὸ στόμα τῶν ἀναίδως φωνασκούντων καὶ ἀπειλούντων νεοτούρκων. Μετὰ 70 ἔτων ἐλεύθερον βίον διεπιστάθη ὅτι οἱ νεώτεροι Ἕλληνες καταβροχθίζουσι τὰ ἑκατομύρια καὶ σπαταλῶσι ταῦτα ἀσυνειδήτως ἐκθέτοντες τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους καὶ καταρρίπτοντες τὸ Πανελλήνιον γόητρον ὅπερ ἐδημιούργησεν ἡ σπάθη τῶν ἡρώων τοῦ 21. Καὶ ποῦς ἐδίωκε τὴν Κυβέρνησιν Θεοτόκη νὰ μείνῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀφοῦ ἐφρόνει ὅτι δὲν ἠδύνατο αὐτὴ νὰ παρασκευάσῃ στρατιωτικῶς τὴν χώραν; Βεβαίως ἡ ἀδικησὶς τὴν ὁποίαν ἐπεδείξατο μέχρι τοῦδε ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἐὰν οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα ἐγνώριζον ὅτι πᾶσα παρανομία αὐτῶν, πᾶσα ἀμέλεια πρὸς σύνταξιν καὶ παρασκευὴν τῶν Ἑθνικῶν δυνάμεων ἤθελε τιμωρηθῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλοίκα ἤθελεν εἶσθε ἡ κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους σήμερον, οὗ ἔνεκεν ὑποφέρουσιν οἱ Κρήτες, οἱ Ἡπειρώται, Μακεδόνες, Θράκες, κτλ. Ἀς ἐλπίσωμεν μόνον ὅτι ἐσήμανε τὸ τέλος τῆς κακοδαίμονος ταύτης πολιτικῆς ἥτις ἐφθειρε τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ ὅτι τὸ σύνθημα τὸ ὅποιον ἔδωκεν ἡ ἀφύπνισις τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ ληθαργικοῦ θά συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς εὐδοκίᾶς τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων.

ΚΩΝ. ΓΕΡΩΚΟΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὁ νέος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως ὑπουργός, ἐγεννήθη εἰς Κατανοχώρια τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ καὶ εἰτα εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἡπειρώτης τέλειος, νεώτατος, μετὰ δὲ ἀντίληψιν καὶ ἐπιβολὴν ἐν τῇ πολιτικῇ διεδέχθη τὸν θρόνον τοῦ, ἰὸν ἀειμνήστου Ἀχιλλέως Γεροκωστόπουλου ὃν ἐθρόνησεν οὐ μόνον ὁ Ἡπειρωτικὸς κόσμος, ἀλλὰ σύμπασα ἡ ἐπαρχία Πατρῶν ἐν ἣ ἀπὸ τὴν καλύβην τοῦ Ἡπειρώτου ἀνεδείχθη καὶ ἔδρασε καταρτίσας τὰ ἔσχατα 500 ἔτων ἐρεπωθέντα ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τῶν. Ὁ Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος προῶρως καὶ τραγικῶς κατελθὼν εἰς τὸν τάφον, ἦτο προωρισμένος νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον κατὰ τὰς παρούσας τῆς πατρίδος περιστάσεις. Ἀποθνήσκων ἐκληροδότησε τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ κόμμα εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὅστις κατ' ἐπανάληψιν ἐξελέγη ἔκτοτε βουλευτῆς· πέρουν δὲ ἐπισκέφθη μετὰ τοῦ κ. Ράλλη τὴν Πρέβεζαν, Ἰωάννινα καὶ Ἀργυροκάστρον.

Εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα ἀνέρχεται κατὰ πρώτην φορὰν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δέ, ὅτι θὰ συντελέσῃ διὰ τῆς παρουσίας του ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ νὰ καταρριφθῇ ἀπ' ἐνὸς τὸ ἐπικρατοῦν ἐξαχρεωτικὸν διοικητικὸν σύστημα ἐξ ἄλλου δὲ νὰ ἐπισπευθῶσιν αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ παρασκευαὶ τοῦ Κράτους, δι' ὧν καὶ μόνον θὰ καταστῇ ἡ Ἑλλάς ἱκανὴ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαιά της καὶ νὰ καταστήσῃ ἀνεκτὴν τὴν θέσιν τῶν ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων, ἣν κάλλιστα γινώσκει ὁ φιλότιμος ὑπουργός. Σφίγγομεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εὐχόμενοι νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν ὑπηρεσιακὴν λειτουργίαν.

ΓΕΩΡΓ. ΧΡ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ. Ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Χρηστάκη ἐφένδη καὶ συνεπὶς Ἡπειρώτης καὶ αὐτός. Ἐμορφώθη ἐν Παρισίοις εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας καὶ ἀπὸ τινων ἐτῶν πολιτεύεται ἐν Καρδίτῃ. Πρώτην φορὰν ἀνέρχεται εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα καὶ μάλιστα τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν διαφορῶν ζητημάτων εἶνε πολὺ πλοκὸν καὶ ἐργῶδες.

Ὁ νέος ὑπουργὸς διὰ τῆς λεπιότητος τῶν τρόπων αὐτοῦ, τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως, ἔχον δὲ ὡς ἐφόδια καὶ τὰς πατροπαράδοτους ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσίας, ἀναντιρρήτως θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς διευθετήσεως ὅλων τῶν Ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ θὰ φροντίσῃ νὰ

παρακάμψῃ τοὺς παρουσιαζομένους κινδύνους. Νὰ μὴ λησμονῇ ὅμως ὁ κ. Ζωγράφος ὅτι ἡ πατρις του εὐρίσκεται ὑπὸ ἀφόρητον ζυγὸν καὶ ὅτι οἱ συγγενεῖς ἡμῶν καὶ συμπατριῶται ὑφίστανται τὰ πάνδεινα. Ταῦτα ἔχον ὅπ' ὄψιν δὲν θὰ νομίσῃ ὅτι ἡ παρουσία του ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὡς σκοπὸν ἔχει μόνον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐπαρχιωτῶν του, ἀλλὰ μάλλον τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων δι' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων μέσων. Ἐχεῖ δὲ ὅλα τὰ ἐφόδια ὅπως ἐργασθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κυβερνητικὸν πρόσωπον δυνάμενον νὰ γνωρίσῃ τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως εἶπε ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμμένει ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεώς της, δηλαδή νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός της διὰ νέας Βουλῆς, διότι ἂν ἐπρόκειτο νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν, δὲν θ' ἀνελάμβανε τὴν ἀρχὴν. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶνε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς αὐτὴν ὑπολογίζει καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐστηρίχθη ἀναλαμβάνουσα τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Ἡδὴ ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται κατὰ τὸ ἐφικτὸν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ οικονομικοῦ μέρους τοῦ προγράμματός της, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ ἂν μὴ τὸ ὅλον τοῦ προγράμματός της. Ἀπεφασίσθησαν καὶ ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐφαρμόζονται αὐστηρότατα μέτρα οικονομίας. Καὶ ἐν πρώτοις ἀπεφασίσθη ἡ κατάργησις πρεσβειῶν τινων, αἵτινες παρὰ τὴν μεγάλην δαπάνην εἰς ἣν ὑποβάλλουν τὸ Κράτος, δὲν κατέχονται ἐν τούτοις ἀπὸ πρόσωπα δικαιολογούντα τὴν ὑπαρξίν των, ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις, σκοποῦσα νὰ συγκεντρώσῃ εἰς χεῖρας τῆς ὑπευθύνως τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, ἐθεώρησε πρὸς τὸ παρὸν περιττὴν τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐν λόγῳ πρεσβειῶν. Ἐκτὸς τῆς μεγάλης οικονομίας ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς καταργήσεως τῶν Πρεσβειῶν αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἄλλας ριζικὰς οικονομίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Τὰ γενναῖα ἐπιδόματα τῶν ἀποστελλομένων εἰς Εὐρώπην ὑπὸ διάφορα προσχήματα ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ θὰ λείψουν εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ δὲν θ' ἀποστέλλωνται ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης. Αἱ κενωθεῖσαι ἢ κενωθησόμεναι θέσεις νομαρχῶν δὲν θὰ συμπληρωθῶν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς νέας Βουλῆς. Οἱ ὑπεράριθμοι ὑπάλληλοι ὅλων τῶν διοικητικῶν κλάδων θὰ παυθῶν. Θὰ ἀσκηθῇ αὐστηρὰ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν μονῶν, τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα θὰ εὐρεθῇ τρόπος νὰ χρησιμοποιηθῶν πρὸς δημοσίας ἀνάγκας. Θὰ γίνωνται περικοπαὶ εἰς τοὺς μεγάλους μισθοὺς ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ κλήρου. Τὸ τρίμα τῶν Δημοσίων ἔργων θὰ καθαρῶσθαι ἀπὸ κάθε κυφίνῃ ἢ παράσιτον, μὴ προσφέροντα καμμίαν ὑπηρεσίαν, ὃ ἀσκηθῇ ἐλεγχος ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμάρτωλου αὐτοῦ τμήματος τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ὅποιον ἀπερρόφει μὲγα μέρος τῶν χρημάτων τοῦ Δημοσίου. Αἱ οικονομικαὶ αὐταὶ ἀποτελοῦν τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ οικονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι κλάδοι ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ καταπεσῇ ἀμείλιτος ὁ πέλεμας τῶν οικονομικῶν. Ὁ εἰς Ἀθήνας ἀποσταλὴς ὑπὸ τοῦ κ. Ρωμαιοῦ Βήματος κ. Τζιουρντάνης παρατηρεῖ ὅτι πολλὰ παράπονα ὑπάρχουν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ἀνάμειξιν τῶν πριγκήπων εἰς τὴν στρατὸν. Εἶνε — λέγει — ὑπερπολλοὶ καὶ προβιάζονται διὰ νόμου προνομιακοῦ, ἐπιβαρύνοντες πολὺ τοὺς προβιάστους τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν. Συνεπεία τοῦ συστήματος τούτου, ὁ Διάδοχος εἶνε στρατηγός, ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ναύαρχος, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος συνταγματάρχης, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας ἑταρχος, καὶ οἱ πρίγκηπες Χριστόφορος καὶ Γεώργιος τοῦ Διαδόχου ἀνθυπολοχαγοὶ καὶ ὅλοι σχεδὸν νυμφευμένοι. — Ἀν, ἐπιλέγει ὁ κ. Τζιουρντάνης, ἐ-

ξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη μετὰ πάρον εἰκοσαετίας ὅλα σχεδὸν τὰ συντάγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ διοικῶνται ὑπὸ πριγκήπων. — Ὁ πρωθυπουργός κ. Ράλλης ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ στρατοῦ· εἰς στενὸν κύκλον φίλων του, εἶπε προχθὲς τὰ ἐξῆς: «Ἡ Γενικὴ Διοίκησις εἶνε θεσμὸς ἀντισυνταγματικὸς ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐξέφερχ ἐν καιρῷ διὰ μακρῶν τὴν γνώμην μου ἐν τῇ Βουλῇ. Τὰ ἀποτελέσματα ἐδικαίωσαν αὐτήν. Χωρὶς νὰ ὠφελῇ τὸν Στρατὸν, δημιουργεῖ προστριβὰς καὶ βλάπτει τὸ γόητρον τῆς δυναστείας. Πρέπει δὲ ἕκαστος νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἂν οὐχὶ δι' ἄλλο τι, χάριν τοῦλάχιστον τοῦ συμφέροντος τοῦ Διαδόχου εἶνε ἀνάγκη νὰ καταργηθῇ καὶ θὰ καταργηθῇ. — Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ἐν συνεννοήσει φάνεται μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπως εἴτε διὰ νόμου, εἴτε διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοβουλίας τοῦ Ἀνακτοῦ, καθιερωθῇ ἀρχὴ διὰ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἀξιωματικὸς ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετῇ πλέον τοῦ ἔτους ὡς ἀνακτορικός ὑπασιστής, ἢ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς προηγούμενης ὑπηρεσίας του. Σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶνε ὅπως μὴ παρατεινῇ ἐπὶ πολὺ ἡ ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ συγχρόνως μὴ δημιουργηθῇ ἐξαιρετικὴ καὶ προνομιοῦχος κοινωνικὴ θέσις διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην εἰς βάρος τῶν συναδέλφων των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν πλήρει ἀκμῇ καὶ δράσει ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν Βιέννῃ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ **Μιχαὴλ Δουρουτῆς**, ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα του εἰς πλείστας θέσεις ὑψίστης ἐθνικῆς σπουδαιότητος. Ἐγκαινιάσας τὸ διπλωματικὸν αὐτοῦ στάδιον ὡς γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῦ Προξενείου, ἐχρημάτισε κατόπιν ἐπιτετραμμένος παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βουκουρεστίου, ἔνθα κατέστη ἀγκυρῆς εἰς τοὺς παρὰ τὸν Ἰστρον Ἑλλήνας διὰ δράσεως ἐθνικωτάτης καὶ τελειοφόρου. Ἐν Βουκουρεστίῳ δὲ ἐνυμφεῦθη καὶ τὴν κόρην τοῦ πλουσίου Ἡπειρώτου Ξάνθου. Μετὰ ταῦτα ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βερολίνου καὶ ἀργότερον διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας Κωνιπόλεως, βραδύτερον δὲ πρέσβης ἐν Ρώμῃ. Ἀποσυρθεὶς τοῦ διπλωματικοῦ σταδίου ὁ Μιχαὴλ Δουρουτῆς ἐχρημάτισε Νομάρχης Κερκύρας καὶ τελευταίως Βασιλικὸς Ἐπιτρόπος παρὰ τῷ Διεθνῇ Ἐλέγγῳ, ὅπου ἐν παρατήρησιν τοῦ προσώπου ἐπὶ ἐπισποδίου τῆς διαφωνίας του διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τελώνου Πειραιῶς. Μετὰ τὴν παραίτησιν του ἠναγκάσθη ἐκ τοῦ κατατρυχόντος αὐτὸν νοσήματος νὰ μεταβῇ εἰς Βιέννην, παρὰ τῇ ἐκεῖ διαμενοῦσῃ οἰκογενείᾳ του, ὅπου καὶ ἐπὶ πρῶτῳ ν' ἀποθάνῃ. Σულυπούμεθα ἐξ ὅλης καρδίας τοὺς ἀδελφούς καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάσαντος.

Ὁ κ. Δημ. Σάφρος χρηματίας γυμνασιάρχης ἐν Κύπρῳ, Ἀδριανουπόλει καὶ Σέρραις ἐπὶ δύο δὲ ἔτη ὡς ἐπιθεωρητῆς τῶν Σχολείων τῆς Μακεδονίας περιελθὼν ἅπαντα τὰ χωρία καὶ ἐπιτελέσας θαύματα (ἐνθὺ ὁ διάδοχος του φρονεῖ, ὅτι ἔργον του εἶνε νὰ καθῆται ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ νὰ ἐπικρίνῃ τοὺς προκάτοχους), ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς καθηγητῆς τῆς γεωγραφίας Μεγάλῃς Σχολῆς τοῦ Γένους. Ἡ γενομένη εἰς τὸν ἡμέτερον συμπαιγνίαν καὶ φίλον τιμὴν εἶνε μεγίστη.

Ἀφίκετο ἐκ Κορυθῆς ὁ αὐτόθι γυμνασιάρχης κ. Ἰω. Χαντέλης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Σουδανὰ τοῦ Ζαγορίου.

Ἀφίκετο ἐκ Καφουζιάς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λουτράκιον ὁ ἐκ Ρουφιάς κ. κ. Ἀθ. Γεράσης, ἐκ Πορτ. Σαῖδ δια Καζίου ὁ κ. Χρ. Πλ. Κισσινίδης.

Ἀνεχώρησαν εἰς Βήσσανον οἱ κ. κ. Θεοφ. Γάτσης, Χρ. Νικολαΐδης, Χρ. Κουτσογιαννόπουλος καὶ Κ. Καμπάλιος. Ἀφίκετο ἐκ Βησσανῆς καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Κωνιπόλιν ὁ κ. Γρ. Παπαγεωργίου, Πραῦσαν Π. Δεσβός καὶ Χανία Ι. Φίλης.

Ἀνεχώρησεν εἰς Βίταν ὁ κ. Κωνστ. Σαγγός. Γίνεται γκαστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητὰς τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ὅτι ἀπερχομένου ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ συντάκτου αὐτῆς γίνεταί ἡ κατ' ἔτος διακοπὴ τοῦ φύλλου. Ὁφείλου δὲ οἱ καθυπερρευντες τὰς συνδρομὰς των νὰ ἐμβάσωσι ταύτας ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου. Ὅσοι δὲν ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των δὲν θὰ λάβωσι πλέον φύλλον καὶ θὰ κληθῶσι ὀνομαστικῶς.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου (Ἑθνικὴ Τράπεζα) γυμνασιεῖον τοῦ Ἡπειρώτου Ἀπ. Μουστάκα δυνάστεα νὰ καταδικεῖται καὶ ἐπιτελεῖται παντὸς εἴδους κομύματα. Ἐπὶ γὰρ εὐδυνείοντος.

Τύπος Π. Α. Πατράκου